

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการประเมิน

การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพมนุษย์ มนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีค่าของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ มนุษย์หรือชนในชาติได้รับการศึกษามากน้อยเพียงใด ย่อมหมายถึง การพัฒนาชุมชน สังคม ของแต่ละประเทศมีมากขึ้นเพียงนั้น เมื่อโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะในสังคมประชาธิปไตยที่ต่างให้ความสำคัญในสิทธิและหน้าที่ของแต่ละบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน ที่มีกลไกการมีส่วนร่วมเป็นพลังสำคัญ ซึ่งต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาให้หลากหลาย ทั้งที่เป็นการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยตามแต่บริบทของชุมชนและสังคมนั้น ๆ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมขององค์กรในชุมชนและสังคม รวมทั้งการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระได้ (พิณสุตา สิริธรรังศรี, 2558: 81-83)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กล่าวถึงการจัดการอาชีวศึกษา ในมาตรา 20 กล่าวไว้ว่า การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และแนวการจัดการศึกษาตามมาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้ 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งรัฐบาลได้ดำเนินการในเรื่องนี้โดยเร่งรัดนโยบายในการเตรียมกำลังคนให้สอดคล้องและสนองความต้องการของตลาดแรงงานอันได้แก่ สถานประกอบการ และโรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องการบุคลากรช่างฝีมือประเภทต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก รัฐบาลได้เน้นให้มีการร่วมมือ

กันระหว่างสถานศึกษา และสถานประกอบการ ในการผลิตกำลังคนประเภทช่างฝีมือในหลากหลายสาขาอาชีพให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่เป็นองค์กรหลักในการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพให้มีคุณภาพ และกำหนดยุทธศาสตร์ให้เกิดความสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศในอนาคต โดยเฉพาะการก้าวไปสู่ประเทศไทย 4.0 ซึ่งการยกระดับงานอาชีวศึกษาในอนาคตจะยึดหลักคุณภาพ คุณธรรม ความร่วมมือ จิตอาสา จรรยาบรรณวิชาชีพ ทักษะ ความเป็นมืออาชีพ เพื่อไปสู่การเป็นอาชีวะระดับสากล โดยมีพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 เป็นหลักในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มาตรา 6 ได้บัญญัติหลักการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ และมาตรา 8 ได้บัญญัติการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้ โดยรูปแบบ ดังต่อไปนี้ (1) การศึกษาในระบบเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลัก โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน (2) การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา (3) การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในเรื่องการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคน สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งในหลายรูปแบบรวมกันก็ได้ ทั้งนี้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันนั้นต้องมุ่งเน้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นสำคัญ

ในการผลิตและพัฒนากำลังคนผ่านระบบการอาชีวศึกษา ถือเป็นมาตรการอันสำคัญของการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ มีสมรรถนะและความรู้ ความสามารถ ในช่วงการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) มีการกำหนดมาตรการหลักไว้ดังนี้ 1) พัฒนากอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ และมีการพัฒนาระบบการผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ 2) การจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพเพื่อการรับรองสมรรถนะความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ 3) จัดการศึกษาและเรียนรู้อาชีวศึกษา โดยเน้นการปฏิบัติในสัดส่วนมากกว่าทฤษฎีและการเรียนรู้งานอาชีพ ขยายการศึกษาระบบทวิภาคี สหกิจศึกษา และการฝึกงานให้มากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการทำงานระหว่างเรียน 4) สร้างกลไกการวิจัยและถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีระหว่างภาคธุรกิจเอกชน สถานประกอบการ กับสถาบันอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา และ 5) กำหนดทิศทางความต้องการกำลังคน และสร้างระบบเครือข่ายความร่วมมือในการผลิตและพัฒนากำลังคนจากภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งสมาคมวิชาชีพ สถานประกอบการ/องค์กรผู้ใช้กำลังคน สถาบันการศึกษา/ผู้ผลิต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553: 17-18)

ด้านสภาพปัญหาของการจัดการอาชีวศึกษาและการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษา ในปัจจุบัน ปัญหาเชิงคุณภาพ พบว่า 1) ผู้จบด้านอาชีวศึกษาขาดความสามารถด้านสมรรถนะหลัก (Core Competencies) และสมรรถนะด้านสายงาน (Functional Competencies) นอกจากนี้ยังพบว่าทุกกลุ่มแรงงานยังมีช่องว่าง (GAP) ระหว่างระดับความสามารถด้านต่าง ๆ ที่มีอยู่กับความคาดหวังของสถานประกอบการ โดยเฉพาะความสามารถในด้านคอมพิวเตอร์ ภาษาต่างประเทศ และทักษะในการวิเคราะห์แก้ไขปัญหา 2) คุณภาพผู้เรียนอาชีวศึกษาบางแห่งไม่เป็นที่ยอมรับจากสถานประกอบการ สาเหตุเนื่องจากสถานศึกษาจัดการศึกษาโดยไม่ได้ศึกษาความต้องการของสถานประกอบการ รวมทั้งการขาดความพร้อมในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ อาคาร สถานที่ และข้อจำกัดของเงินอุดหนุนที่ได้รับ 3) ครูที่สอนในระดับอาชีวศึกษามีปริมาณและคุณภาพ ไม่สอดคล้องกับภารกิจส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียน ทำให้ไม่สามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (คณะกรรมการนโยบายปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง, 2552: 4-5) สอดคล้องกับแนวคิดของ อนุสรณ์ แสงนิมนวล (2556) ที่กล่าวถึงสภาพปัญหาปัจจุบันของการจัดการอาชีวศึกษาว่า ผู้เรียนอาชีวศึกษาจะมีปัญหาด้านทักษะการสื่อสารและภาษาอังกฤษโดยเฉพาะผู้เรียนในสายอาชีพ ควรพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนเพื่อรองรับการเข้าเป็นสมาชิก AEC และพัฒนาให้ผู้เรียนอาชีวศึกษามีคุณลักษณะที่พึง

ประสงค์ ได้แก่ มีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีจิตอาสาทำประโยชน์แก่สังคม และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือให้มากขึ้น

การจัดการศึกษาและการให้ความร่วมมือทางการศึกษาอาชีวศึกษาในปัจจุบันมีหลายภาคส่วนและหลายหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน เป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการผลิตและพัฒนากำลังคน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวมาข้างต้นได้ โดยเฉพาะบริษัท ตรีเพชร์ อีซูซุเซลส์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ให้ความสำคัญ มุ่งมั่นในการเสริมสร้างรากฐานความแข็งแกร่งทางการศึกษาให้แก่เยาวชนไทยทั่วประเทศ เพื่อให้สังคมไทยเข้มแข็งและยั่งยืนตลอดไปอย่างมั่นคง การร่วมมือในการพัฒนาการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาของกลุ่มอีซูซุ ได้ดำเนินการร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการจัดทำโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ เป็นการสานต่อกิจกรรมพัฒนาศักยภาพเยาวชนไทยในระดับอาชีวศึกษาสู่ความเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมยานยนต์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางด้านยานยนต์ในระดับนานาชาติ ซึ่งโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ 1) การมอบทุนการศึกษาให้นักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษาของอาชีวศึกษา จำนวน 199 ทุน/ปี (ทุนละ 5,000 บาท หรือ 99,000 บาท/ปี) 2) มอบเครื่องยนต์ดีเซลคอมมอนเรลอีซูซุ 155 เครื่อง พร้อม CAI สื่อการสอน 3) จัดตั้งศูนย์เรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยียานยนต์ (สนับสนุนโดยอีซูซุ) 13 แห่ง 4) จัดอบรมเทคโนโลยียานยนต์อีซูซุ ณ ศูนย์เรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยียานยนต์ (สนับสนุนโดยอีซูซุ) 5) โครงการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีที่ศูนย์บริการอีซูซุ เป็นความร่วมมือด้านการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีที่ศูนย์บริการของผู้จำหน่ายอีซูซุทั่วประเทศ 6) มอบสื่อและอุปกรณ์การสอนเทคโนโลยียานยนต์อีซูซุให้กับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และ 7) สนับสนุนการแข่งขันทักษะวิชาชีพ สาขาเทคนิคยานยนต์ระดับชาติ และระดับประเทศ

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เป็นสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้จัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษา โดยมีวิสัยทัศน์ว่า “เป็นองค์กรชั้นนำ ในการผลิตกำลังคนด้านช่างฝีมือ ช่างเทคนิค และนักเทคโนโลยี ที่มีคุณภาพมาตรฐาน เพื่อตอบสนองแรงงานและสถานประกอบการสู่ประชาคมอาเซียน” มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรต่าง ๆ ได้แก่ 1) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตร 3 ปี เปิดทั้งในระบบปกติและระบบทวิภาคี รับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) หรือเทียบเท่า 2) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร 2 ปี รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพ (ปวช.) และผู้ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) หรือเทียบเท่า และ 3) ระดับปริญญาตรี (ทลบ.) หลักสูตร 2 ปี – สาขาวิชาเทคโนโลยีแม่พิมพ์ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ปัญหาส่วนใหญ่มีลักษณะคล้าย ๆ กับปัญหาระดับประเทศดังที่กล่าวมาแล้ว ได้แก่ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการหรือตลาดแรงงาน ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องจักรที่ใช้สำหรับฝึกภาคปฏิบัติของนักเรียน นักศึกษา ซึ่งเครื่องมือเครื่องจักรบางชนิดยังใช้เทคโนโลยีไม่ทันสมัย เพราะมีข้อจำกัดของเงินอุดหนุนที่ได้รับ ปัญหาครูที่สอนมีปริมาณและคุณภาพไม่สอดคล้องกับภารกิจ ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน ทำให้ไม่สามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษา

จากสภาพและปัญหาดังกล่าวผู้ประเมินซึ่งเป็นผู้บริหารคนหนึ่งของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร และรับผิดชอบงานการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและสถานประกอบการ จึงสนใจและต้องจัดทำโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร โดยมีแผนการดำเนินงานใน 3 กิจกรรมหลัก ได้แก่ 1) กิจกรรมความร่วมมือและจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยียานยนต์ในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2) กิจกรรมอบรมด้านเทคโนโลยียานยนต์ ให้กับครูสาขาวิชาเครื่องกลของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร และวิทยาลัยในเครือข่าย 3) กิจกรรมมอบชุดเครื่องยนต์อีซูซุ 1.9 ดีดีไอ บลูเพาเวอร์และมอบทุนการศึกษาให้วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร โดยบริษัทในมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ และในการดำเนินงานตามโครงการเพื่อให้ได้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวอย่างเป็นระบบ จึงจัดให้มีการประเมินโครงการตามรูปแบบซีพีไอ (CIPPI Model) ขึ้น ด้วยเหตุผลคือ เพื่อให้ได้รับรู้ถึงข้อมูลต่าง ๆ ในการดำเนินโครงการอย่างเป็นระบบ คือ สภาพที่เกี่ยวข้องกับงานและโครงการ (Context) ปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินงานหรือปัจจัยเบื้องต้น (Input) กระบวนการดำเนินงาน (Process) ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ (Product) และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากโครงการ (Impact) ซึ่งผลที่ได้จากการประเมินโครงการดังกล่าวจะทำให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมภาคเอกชนและสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานครต่อไป

วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เป็นการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการอย่างเป็นระบบ และเพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และแนวทางการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน รวมทั้งเพื่อศึกษาวิเคราะห์กระบวนการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุและภาคเอกชน ผู้ประเมินได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาองค์ความรู้และแนวทางการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์กระบวนการโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร
3. เพื่อประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร 5 ด้าน คือ ด้านบริบทของโครงการ ด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ ด้านกระบวนการดำเนินงานของโครงการ ด้านผลผลิตของโครงการ และด้านผลกระทบของโครงการ

ขอบเขตของการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร มีขอบเขตของการประเมิน ตามขั้นตอนการประเมิน 3 ขั้นตอน รายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ความรู้และแนวทางการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน

การศึกษาองค์ความรู้และแนวทางการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน โดยการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลได้แก่ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์ความรู้และแนวทางการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน โดยศึกษาหลักการ แนวคิด และ

สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องในด้าน 1) องค์ความรู้ในการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน 2) แนวทางการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน

ประเด็นที่ศึกษา

การศึกษาองค์ความรู้และแนวทางการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาวิเคราะห์กระบวนการโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

การศึกษาวิเคราะห์กระบวนการโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร โดยการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แหล่งข้อมูล

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร โดยศึกษาหลักการ แนวคิด และสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องในด้าน กระบวนการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับภาคเอกชนและมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ

ประเด็นที่ศึกษา

กระบวนการโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

การประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ซึ่งดำเนินการตามกิจกรรมภายใต้โครงการประกอบด้วย 3 กิจกรรมหลัก ได้แก่

1. กิจกรรมความร่วมมือและจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยียานยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. กิจกรรมอบรมความรู้ด้านเทคโนโลยียานยนต์ ให้กับครูสาขาวิชาเครื่องกลของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร และวิทยาลัยในเครือข่าย งบประมาณจากบริษัทตรีเพชโรชิชูเซลส์

3. กิจกรรมมอบชุดเครื่องยนต์อีซูซุ 1.9 ดีดีไอ บลูเพาเวอร์ และมอบทุนการศึกษาให้ผู้เรียนวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร โดยบริษัทในมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ

รูปแบบการประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ในครั้งนี้ ใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ (CIPPI Model) โดยบูรณาการแนวคิดของ ประชุม รอดประเสริฐ (2547) และ วิโรจน์ สารรัตน์ (2553) ซึ่งพัฒนามาจากรูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของ Stufflebeam et al. (1971) โดยประเมิน 5 ด้าน ดังนี้

1) การประเมินด้านบริบท (Context) เป็นการตรวจสอบประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของสภาพแวดล้อมโครงการ ความสอดคล้องและความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ

2) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input) เป็นการประเมินปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร อันจะทำให้โครงการนั้นบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ สำหรับการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ ปัจจัยความพร้อม ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และด้านงบประมาณ ว่ามีเพียงพอ หรือเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

3) การประเมินกระบวนการดำเนินโครงการ (Process) เป็นการตรวจสอบประเมินของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงาน สำหรับการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ การวางแผน การดำเนินการ การติดตามและประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไข ว่ามีการปฏิบัติมากน้อยเพียงใด

4) การประเมินผลผลิต (Product) เป็นการตรวจสอบประเมินเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ความพึงพอใจจากการดำเนินโครงการของผู้มี

ส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และบุคลากรของมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ว่าจะมีความพึงพอใจในระดับใด

5) การประเมินผลกระทบ (Impact) เป็นการตรวจสอบประเมินเกี่ยวกับผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร หลังสิ้นสุดโครงการ ซึ่งพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของบุคคลโดยทางตรงและทางอ้อมกับผลผลิตของโครงการว่าเกิดอะไรขึ้นกับผู้เรียนบ้าง และผู้เรียนได้อะไรบ้างจากการเข้าร่วมโครงการ ซึ่งเป็นผลที่ได้เกิดขึ้นหลังจากจบโครงการแล้ว ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียนในด้านทักษะ ด้านวิชาชีพและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้รวมทั้งความสำเร็จด้านรางวัลที่ได้รับ

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ประกอบด้วย

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ปีการศึกษา 2559 มีดังนี้ (ข้อมูลบุคลากรและนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร, 2559)

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 86 คน

1.2 ผู้เรียน (ระดับ ปวช.,ปวส. ช่างยนต์) จำนวน 377 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ปีการศึกษา 2559 และบุคลากรของมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ โดยกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครจซ์และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 42-43) และทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ส่วนกลุ่มตัวอย่างของบุคลากรของมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 1) ต้องเป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมในโครงการนี้ 2) ต้องเป็นบุคลากรของบริษัทในมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ และ 3) ยินยอมให้ความร่วมมือให้ข้อมูลแก่ผู้ประเมิน ดังนี้

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 73 คน

2.2 ผู้เรียน (ระดับ ปวช.,ปวส. ช่างยนต์) จำนวน 191 คน

2.3 บุคลากรของมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ จำนวน 10 คน

3. กลุ่มเป้าหมาย คือ บุคลากรผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ผลการประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ผู้เรียน และบุคลากรของมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ โดยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 8 คน โดยมีคุณสมบัติ คือ เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ที่ร่วมดำเนินงานภายใต้กิจกรรมของโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

3.2 ผู้เรียน จำนวน 6 คน โดยมีคุณสมบัติ คือ เป็นผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ที่ร่วมดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

3.3 บุคลากรของมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ จำนวน 5 คน โดยมีคุณสมบัติ คือ 1) ต้องเป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมในโครงการนี้ 2) ต้องเป็นบุคลากรของบริษัทในมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ และ 3) ยินยอมให้ความร่วมมือให้ข้อมูลแก่ผู้ประเมิน

ขอบเขตด้านระยะเวลาในการประเมินโครงการ

ในการประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ได้กำหนดระยะเวลาในการประเมิน ในปีการศึกษา 2559- 2560 แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

1. การประเมินโครงการก่อนดำเนินงาน (Pre-evaluation) เป็นการประเมินความจำเป็นและความเป็นไปได้ในการกำหนดให้มีโครงการหรือแผนงานนั้น ๆ หรือที่เรียกว่า การศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) ระยะเวลาประเมิน ตั้งแต่วันที่ 1 – 30 สิงหาคม 2559

2. การประเมินผลโครงการระหว่างดำเนินงาน (On-going Evaluation) เป็นการประเมินผลโครงการเพื่อติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงาน และการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ประเมินระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2559 – 30 มิถุนายน 2560

3. ประเมินผลโครงการเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงาน (Post-evaluation) เป็นการประเมินว่าผลของการดำเนินงานนั้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการที่วางไว้หรือไม่ ระยะเวลาประเมินระหว่างวันที่ 1 – 30 กรกฎาคม 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

การประเมิน หมายถึง กระบวนการพิจารณาตรวจสอบการดำเนินงานหรือกิจกรรม โดยนำผลจากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการพิจารณาตรวจสอบการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมภายใต้โครงการ โดยนำผลจากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อหาคำตอบถึงผลหรือประสิทธิผลการจัดทำโครงการหรือกิจกรรม

รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ (CIPPI Model) หมายถึง รูปแบบการประเมินตามแนวคิดของประชุม รอดประเสริฐ (2547) และ วิโรจน์ สารรัตนะ (2553) ซึ่งพัฒนามาจากรูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของ Stufflebeam et al. (1971) โดยการประเมิน 5 ด้าน คือ 1) ด้านบริบท (Context) 2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) 3) ด้านกระบวนการ (Process) 4) ด้านผลผลิต (Product) และ 5) ด้านผลกระทบ (Impact) ซึ่งผลจากการประเมินจะทำให้ได้ข้อสารสนเทศที่สะท้อนให้เห็นทางเลือกต่าง ๆ อันนำไปสู่การตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติอยู่ให้เกิดการพัฒนาหรือปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ สำหรับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ และตัดสินใจคุณค่าของโครงการ

การประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร หมายถึง การตรวจสอบการดำเนินงานของโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร อย่างเป็นระบบตามรูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ (CIPPI Model) โดยบูรณาการแนวคิดของประชุม รอดประเสริฐ (2547) และ วิโรจน์ สารรัตนะ (2553) ซึ่งพัฒนามาจากรูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของ Stufflebeam et al. (1971) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นผู้ร่วมประเมินดำเนินการร่วมกันตั้งแต่ 1) ร่วมกันประเมินก่อนดำเนินโครงการในด้านบริบทและปัจจัยเบื้องต้น 2) ร่วมกันประเมินระหว่างดำเนินการในด้านกระบวนการดำเนินโครงการ 3) ร่วมกันประเมินหลังดำเนินโครงการในด้านผลผลิตและผลกระทบ โดยการสอบถามความคิดเห็นด้วยแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ การประเมินมีขั้นตอน ดังนี้

1. การประเมินด้านบริบท (Context) หมายถึง การตรวจสอบประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เกี่ยวกับความต้องการที่จำเป็นของการทำโครงการ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ ตามตัวชี้วัดดังนี้

1.1 ความต้องการจำเป็นของโครงการ หมายถึง ความต้องการของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และบุคลากรของมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ที่เห็นความจำเป็นของการจัดทำโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

1.2 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ หมายถึง ความสอดคล้องต่อเนื่อง เชื่อมโยงซึ่งกันและกันระหว่างวัตถุประสงค์ที่กำหนด พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

1.3 ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ หมายถึง ความเหมาะสมหรือความเข้ากันได้ของวัตถุประสงค์ของโครงการแต่ละข้อ เพื่อให้โครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ประสบผลสำเร็จ

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input) หมายถึง การประเมินเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงในการนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ซึ่งจะทำให้โครงการนั้นบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ สถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์ ว่ามีความเพียงพอมากน้อยเพียงใด ตามตัวชี้วัดดังนี้

2.1 ความพร้อมของบุคลากร หมายถึง ความพร้อมในการปฏิบัติงานของผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และบุคลากรของมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ มีความเหมาะสมของจำนวนผู้ร่วมโครงการ และการเตรียมความพร้อมของบุคลากรก่อนเริ่มโครงการ

2.2 ความเพียงพอของงบประมาณ หมายถึง ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับจัดสรร เพื่อดำเนินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ว่ามีความเพียงพอกับความต้องการ และมีงบประมาณเหมาะสมกับกิจกรรมของโครงการหรือไม่

2.3 ความพร้อมของสถานที่ หมายถึง ความพร้อมของอาคารสถานที่ และสถานที่ภายในสถานศึกษาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมของโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

2.4 ความเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ หมายถึง ความเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือ และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องใช้ในการจัดกิจกรรมตามโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

3. การประเมินกระบวนการดำเนินโครงการ (Process) หมายถึง การตรวจสอบประเมินเกี่ยวกับความพร้อมในการวางแผน การดำเนินงาน การติดตามและประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไขโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร มีตัวชี้วัด ดังนี้

3.1 การวางแผน หมายถึง การตรวจสอบการประชุมคณะกรรมการเพื่อวางแผนการดำเนินงาน การกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้อง และการจัดทำแผนการดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ในการจัดกิจกรรม ขั้นตอนและรูปแบบการจัดกิจกรรมที่เชื่อได้ว่าโครงการที่พัฒนาขึ้นสามารถบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ 1) กิจกรรมความร่วมมือและจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยียานยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2) กิจกรรมอบรมความรู้ด้านเทคโนโลยียานยนต์ให้กับครูสาขาวิชาเครื่องกลของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร และวิทยาลัยในเครือข่าย งบประมาณจากบริษัทรีเพอร์อีซูซุเซลส์ จำกัด 3) กิจกรรมมอบชุดเครื่องยนต์อีซูซุ 1.9 ดีดีไอ บลูเพาเวอร์ และมอบทุนการศึกษาให้วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร โดยบริษัทในมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ

3.2 การดำเนินการ หมายถึง การตรวจสอบการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมเป็นไปตามปฏิทินปฏิบัติงาน การประสานงานและขอความร่วมมือระหว่างผู้รับผิดชอบ และการดำเนินการจัด

กิจกรรมต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ภายใต้โครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

3.3 การติดตามและประเมินผล หมายถึง การตรวจสอบผู้บริหารสถานศึกษา หรือ คณะกรรมการนิเทศโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ในด้านการประเมินผลระหว่างดำเนินกิจกรรม การประเมินผลหลังการจัดกิจกรรม และการสรุปและรายงานการจัดกิจกรรม

3.4 การปรับปรุงแก้ไข หมายถึง การตรวจสอบผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม ได้นำผลการประเมินกิจกรรมในโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ที่ประเมินผลแล้วมาพัฒนาหรือแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

4. การประเมินผลผลิต (Product) หมายถึง การตรวจสอบประเมินเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการว่า บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการมากน้อยเพียงใด และมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานมากน้อยเพียงใด โดยประเมินจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และบุคลากรของมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ต่อโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ตามตัวชี้วัด ดังนี้

4.1 ผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการ หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในกิจกรรมย่อยต่าง ๆ ในโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ว่าบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการมากน้อยเพียงใด

4.2 ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมายถึง ระดับความรู้สึกของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อโครงการ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และบุคลากรของมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ว่าบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด

5. การประเมินผลกระทบ (Impact) หมายถึง การตรวจสอบประเมินเกี่ยวกับผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร หลังสิ้นสุดโครงการตามตัวชี้วัด ดังนี้

5.1 คุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานด้านผู้เรียน หมายถึง คุณลักษณะของผู้เรียนวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร มีทักษะด้านวิชาชีพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามมาตรฐานด้านผู้เรียนอาชีวศึกษา ในมาตรฐานที่ 1 “ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาระดับวิชาชีพ” จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีการศึกษา 2560 เทียบกับเกณฑ์ตามเป้าหมายของโครงการที่กำหนดไว้ \geq ร้อยละ 80 เมื่อสิ้นสุดโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

5.2 รางวัลที่ได้รับ หมายถึง หลักฐาน หรือ ร่องรอยที่แสดงถึงความภาคภูมิใจหรือความสำเร็จที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ครูผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษา หรือ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร จากการดำเนินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครู ครูผู้ช่วย ครูพิเศษสอน และพนักงานราชการ (ครู) ในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ผู้เรียน หมายถึง ผู้ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งระบบปกติ และระบบทวิภาคี สาขาวิชาเครื่องกล สังกัดแผนกวิชาช่างยนต์ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

บุคลากรของมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ หมายถึง บุคลากรของบริษัทในมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ที่ร่วมดำเนินงานตามโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

ประโยชน์ที่ได้รับ

ประโยชน์ที่เกิดแก่ผู้บริหารสถานศึกษา

1. ผู้บริหารสถานศึกษาได้องค์ความรู้ เกี่ยวกับความร่วมมือกับภาคเอกชน เพื่อการเผยแพร่ขยายผล และร่วมกันปรับปรุงพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง
2. ผู้บริหารสถานศึกษาได้ต้นแบบของแนวทางหรือกระบวนการดำเนินงานความร่วมมือกับภาคเอกชนที่เป็นระบบมีประสิทธิภาพ
3. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร เพื่อใช้ในการตัดสินใจในการจัดทำแผนปฏิบัติงานของโครงการทุกขั้นตอนการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอ็ูชูซู ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

ประโยชน์ที่เกิดแก่ครูผู้สอน

1. ได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของภาคเอกชน สถานประกอบการ และตลาดแรงงาน
2. สารสนเทศที่ได้รับจากการประเมิน จะช่วยให้ครูเห็นความสำคัญ และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการจัดโครงการต่าง ๆ ในการสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพผู้เรียน

ประโยชน์ที่เกิดแก่ผู้เรียน

ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะจากประสบการณ์ตรงด้วยสื่อการเรียนรู้ อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักรที่ทันสมัย ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน